

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: B. D.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: Ministerstvu práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.4.2015, č.j. MPSV-UM/6560/15/4S-ÚSK, o příspěvek na péči

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 24.4.2015, č.j. MPSV-UM/6560/15/4S-ÚSK, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Teplice, ze dne 6.10.2014, č.j. 35839/2014/BIL, kterým byl žalobkyni od dubna 2014 přiznán příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně, a rozhodnutí úřadu práce bylo potvrzeno.

V žalobě uvedla, že žalovaným nebyl dostatečně posouzen její zdravotní stav, neboť jsou pochybnosti o tom, zda byl řádně vyhodnocen dopad zdravotního postižení na schopnost zvládat základní životní potřeby. Žalobkyni byly uznány jen čtyři základní životní potřeby, ve kterých potřebuje pomoci. Jsou to mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Žalobkyně však potřebuje kvůli svému zdravotnímu stavu pomoc druhé osoby při oblékání a obouvání. Je omezená v pohybu a při opuštění bytu potřebuje pomoc

druhé osoby. Žalobkyně si zapomíná brát léky. Nají se sama, ale není schopná si jídlo uvařit, připravit, nakoupit. Při veškeré hygieně je odkázána na pomoc druhé osoby a není schopná ani sama dojít na toaletu.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě popsal dosavadní průběh řízení s tím, že v rámci odvolacího řízení požádal o posouzení stupně závislosti posudkovou komisí MPSV (dále jen „posudková komise“). Žalovaný dále uvedl, že neschopnost chůze a potřeba doprovodu žalobkyně byla zohledněna v rámci mobility a osobních aktivit, potřeba asistentce při hygieně byla zohledněna v rámci nezvládnání tělesné hygieny a vaření považuje žalovaný za úkon, který je zahrnut pod nezvládnutou péči o domácnost. Odvolací řízení proběhlo dle žalovaného v souladu s platnými právními předpisy, posudková komise zasedala v odborném složení a vypracovaný posudek žalovaný považuje za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možno rozhodnout.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Základní pravidla pro přiznání příspěvku na péči pro daný případ jsou obsažena v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném od 1.1.2012 (dále jen „zákon o sociálních službách“).

Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládnutí základních životních potřeb osob.

Podle § 9 odst. 4 a 5 zákona o sociálních službách při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním

běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.

Podle § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.4.2013, sp. zn. 6 Ads 17/2013, který je dostupný na www.nssoud.cz, a v obecné rovině dopadá i na daný případ je uvedeno, že v řízení o nároku na příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách, je povinností odvolacího správního orgánu žádat po posudkové komisi doplnění posudku, pokud posudková komise postavila své hodnocení na rozporných podkladech, aniž by rozpory sama odstranila nebo vysvětlila. Tak tomu může být v případě, že se objeví rozpor mezi výsledkem šetření sociálního pracovníka a názorem posudkové komise, aniž by posudková komise sama provedla vlastní přeshetření zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči.

Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je stěžejním důkazem, je tak třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 4 Ads 57/2009, který je dostupný na www.nssoud.cz).

Žalobkyně učinila v dané věci sporným, zda zvládá či nikoliv základní životní potřebu stravování vymezenou pod písm. d), oblékání a obouvání vymezenou pod písm. e), výkon fyziologické potřeby vymezenou pod písm. g) a péče o zdraví vymezenou pod písm. h) vše uvedeno v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu stravování se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu péče o zdraví se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

Soud v daném případě hodnotil, zda je posudek posudkové komise ze dne 1.4.2015 přesvědčivý a úplný tak, aby nebylo pochyb o jeho objektivnosti a správnosti. Soud nemá pochyb o odbornosti komise a její způsobilosti hodnotit omezení způsobené postižením žalobkyně ve vztahu k právní úpravě příspěvku na péči.

Ve svém posudku ze dne 1.4.2015 posudková komise dospěla k závěru, že podkladová dokumentace je dostatečná pro posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně závislosti bez osobní účasti žalobkyně.

Posudková komise při jednání dne 1.4.2015 vycházela z posudkového spisu OSSZ Teplice, spisu odvolacího orgánu, sociálního šetření a z lékařských nálezů plicní lékařky MUDr. A. J., dermatovenerologického vyšetření MUDr. J. R., ortopedického vyšetření MUDr. A. P. a chirurgického vyšetření MUDr. M. B.

Na základě lékařských zpráv a sociálního šetření dospěla posudková komise k závěru, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav z důvodu amputace LDK ve stehně. Vzhledem k vyhodnocení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a z něho vyplívajících funkčních důsledků a omezení, je žalobkyně schopná sama provádět, tj. bez pomoci či dohledu další osoby, základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a péči o zdraví.

Tento závěr posudkového komise je v souladu i se záznamem ze sociálního šetření ze dne 23.4.2014, v němž je mimo jiné uvedeno, že žalobkyně výběr stravy zvládá, jednoduché jídlo si připraví, jí lžící. Sklenici si nalije a vypije. Oblékání a obouvání zvládá sama. Chodí sama na toaletu a zvládá i následnou hygienu. Koupání zvládá sama, do vany potřebuje pomoc.

Za zvládnuté se považují takové základní životní potřeby, jestliže jsou osobou zvládány i za pomoci různých kompenzačních pomůcek (brýle, naslouchadla, francouzské hole) v přijatelném standardu. Tento přijatelný standard však neznámá to samé jako zvládání základních životních potřeb zcela zdravým a ničím neomezeným jedincem, snížená kvalita výkonu některých základních životních potřeb tak nemůže založit nárok na vyšší příspěvek na péči. V případě, že by se změnil zdravotní stav žalobkyně, může dojít i k přehodnocení nároku na příspěvek na péči.

Lze tedy konstatovat, že soud shledává napadené rozhodnutí jako celek za správné a založené na dostatečných podkladech spočívajících zejména v lékařských posudcích, sociálním šetření a nálezech ošetřujících lékařů. Posudek se vyjadřuje ke všem sporovaným základním životním potřebám žalobkyně. Soud tak nemá pochybnosti o přesvědčivosti, úplnosti a objektivnosti posouzení zdravotního stavu žalobce ve vztahu k nároku na příspěvek na péči.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 8. září 2016

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová